

Oude Belgische Steden.

dacht ik aan Kortrijk het sterkst, waar wij ook zoo op een laten avond waren aangekomen.

Den volgenden morgen was de eerste gang weer naar de markt. Wij waren voldaan. Had de avond al het eerste effect verhoogd, parten had hij ons niet gespeeld; de afmetingen waren

reusachtig. En nu ook viel het eigenaardig verschil op met de Vlaamsche marktpleinen: die straten, van alle zijden stijgende naar de markt toe. De huizen vormen een wijden krans om den top van den heuvel. Wist men niet beter, men zou St. Truyen, wat zijn ontstaan betreft, bij de marktsteden indeelen.

Doch hetgeen de stad historisch is geweest, ja zelfs haar naam, dankt zij aan wat anders: aan de beroemde abdij. Toen deze nog niet bestond, lag hier volgens de overlevering de stad Sarchinium, waarvan zekere Wicbold, gesproten uit een Salisch geslacht, de heer was. Zijn zoon Trudo werd priester. Hij begaf zich voor zijne studiën naar Metz en teruggekeerd in de Haspengouw, predikte hij daar met grooten ijver en overtuiging. Tal van afgedwaalden erkenden op zijn woord de christelijke leer. Hij verzamelde hen bij zijn burcht en stichtte kerk en klooster. Toen hij in 693 was gestorven, hadden mirakelen plaats bij zijn graf en de pelgrims daarheen gaven opnieuw uitbreiding aan de bevolking.

Spoedig vielen aan het klooster rijke schenkingen te beurt en reeds in 726 kon het zich abdij noemen. De geschiedenis der stad is verder die van haar geestelijke overheid, wier wereldlijk gezag door de overlevering aangaande haar oorsprong goeddeels wordt verklaard.

ST. TRUYEN. DE MARKT.

Immers St. Truyen was oorspronkelijk een zelfstandig gebied, noch aan Luik noch aan Loon of Brabant onderworpen. De abten beschouwden zich als wereldlijk heer, want zij waren de erfgenamen van St. Trudo. Toch moesten zij in de voornaamste opzichten het gezag met den bisschop van Luik deelen — een toestand welke aan die van Maastricht herinnert. Van de veertien schepenen werd bijvoorbeeld de helft door den abt, de andere helft door den bisschop aangesteld. En er was een oorzaak, die gaandeweg den invloed van den laatsten winnen deed. Evenals in iedere stad met een kerkelijken heer, waren ook hier in de latere middeleeuwen twisten tusschen dien heer en de in rijkdom en zelfbewustzijn groeiende burgerij aan de orde van den dag. Zoo in 1254, toen bij een hevig oproer de abt en de kloosterlingen moesten vluchten, de abdij werd verwoest en zelfs de praalkist van den heiligen Trudo niet werd ontzien. Het was de machtiger bisschop, die den abt weer in zijn gezag herstelde en ook bij andere gelegenheden hem staande hield tegenover de drieste poorters. Zoo werd hij langzamerhand de werkelijke machthebber en reeds in de veertiende eeuw was St. Truyen in het Luiksche bisdom opgegaan. Wat intusschen niet wegnam, dat ook later nog herhaaldelijk de vijandige